

ת"פ 17667/07/19 - מדינת ישראל נגד כריסטופר קאנו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 17667-07-19 מדינת ישראל נ' קאנו

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

כריסטופר קאנו

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד הינד נבולסי

ב"כ הנאשם: עו"ד רפי ליטן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **ייבוא סם**, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הוא ישראלי אשר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התגורר והתפרנס בניגריה, אך נשוי לישראלית המתגוררת בישראל. לפיכך, הנאשם נהג לטוס באופן תדיר מניגריה לישראל ובחזרה. **עובר ליום 30.6.19 הנאשם סיכם עם אחר שיעביר סם מסוג קוקאין לישראל בתמורה לסכום \$ 10,000, שאותו יקבל לאחר העברת הסמים לישראל. ביום 30.6.19 הנאשם טס מניגריה לישראל, דרך אדיס אבבה באתיופיה. בהיותו באדיס אבבה בלע הנאשם 77 אריזות של קוקאין, שכל אחת מהן עטופה בניילון, במשקל כולל של 1,005.91 גרם נטו. הנאשם טס לישראל כאשר הסם בבטנו.**

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן והופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

תסקירי שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם כבן 47, יליד ניגריה, נשוי לאישה ישראלית מזה למעלה מ-20 שנים ולהם שתי בנות. בעל עסק בתחום האבטחה בניגריה. מזה שנים רבות המשפחה מתגוררת בניגריה והם הגיעו לעיתים תכופות לביקורים בישראל. לפני כעשור רעייתו חלתה במחלת הסרטן ולאחר טיפול רפואי מצבה היה יציב למשך מספר שנים. לפני כשנה חלתה האישה פעם נוספת, כשמחלתה מפושטת בצורה משמעותית. נוכח מצבה והצורך בקבלת טיפול רפואי אינטנסיבי, שבה האישה לישראל והנאשם ובנותיו נותרו בניגריה, תוך שהנאשם נהג להגיע באופן

תכופ לישראל. תפקודו של הנאשם בארץ מוצאו תקין ולדבריו הוא נעדר מעורבות פלילית. אביו נפטר ממחלה כשהנאשם היה בשנות ה-20 לחייו, ואחיו, עמו היה לו קשר קרוב, נפטר מספר חודשים אחריו. מאז הנאשם מסייע לכלית לבני משפחת מוצאו.

במסגרת פיקוח המעצר, התקיימו עם הנאשם מספר שיחות פרטניות, אך בשל קושי שפתי לא שולב בקבוצה טיפולית. **בשיחות עמו התרשם שירות המבחן מאדם התפקד באופן תקין, בעל תפיסת עולם נורמטיבית, שאינו מאופיין בדפוסים עברייניים או התמכרותיים.** בנוסף לכך התקיימו עמו שיחות פרטניות שבועיות למשך חודשיים וחצי על ידי העו"ס מלווה עצורים בפיקוח אלקטרוני. בשיחות עמו הנאשם שיתף בכנות ובפתיחות בתכנים עמוקים וההתרשמות הייתה שנוטל אחריות על ביצוע העבירה, מבין את חומרתה ומבטא אכזבה מעצמו. בהתייחסותו לעבירה, **הנאשם הודה ונטל אחריות, תאר את מצבו הרגשי המורכב בתקופה שקדמה לכך, משנמסר לבני המשפחה שלאשתו נותרו מספר חודשים לחיות.** הנאשם ביטא קושי רב להתמודד עם מצבה של אשתו, תחושות ייאוש וחרדה עמן התקשה להתמודד, כמו גם קושי להתמודד עם הנטל הכלכלי. קרוב משפחה שהיה מודע למצבו, הציע לו לבצע את העבירה בתמורה כספית ובפועל לא קיבל תשלום. להערכת שירות המבחן הנאשם פעל ללא מחשבה מעמיקה ומתוך תחושת חוסר ערך לחייו באותה עת. הנאשם מכיר במחירים שאותם משלם כיום בכל הקשור להשלכות על משפחתו והמרחק הכפוי מבנותיו ומבטא חרטה על בחירותיו ועל הסיכון שהעמיד את עצמו ואחרים. הנאשם שלל צריכת סמים או אלקוהול ובבדיקה שנערכה לו, לא נמצאו שרידי סם. במפגש שהתקיים עם אשת הנאשם, תארה את הפער המשמעותי שבין מעורבותו החריגה עם החוק לבין אורחות חייו, שללה קיומם של קשרים שוליים וביטאה כעס ואכזבה נוכח מעורבותו השולית ולצד שיפור במצבה הנפשי לנוכח הקרבה אל הנאשם בזמן הנוכחי שמסייע לה ותומך בה.

שירות המבחן התרשם מאדם אשר תפקד במערכות חייו השונות, סיים 12 שנות לימוד ולימודים אקדמיים, הקים עסק עצמאי וניהל אורח חיים יציב. הקשר הזוגי עם אשתו מהווה גורם תמיכה משמעותי, כשלנוכח מחלתה גברו צרכי תלות הדדית וקשיי נפרדות. במהלך חייו הנאשם חווה אובדנים בקרב בני משפחתו באופן המקשה עליו להתמודד עם ההידרדרות במצבה של אשתו. בתקופה שקדמה לעבירה התקשה לשתף במצבו ולהיעזר בגורמי תמיכה. **שירות המבחן התרשם מפער בין ביצוע העבירה ובין אורחות חייו, וכי ביצוע העבירה היה על רקע קשייו בהתמודדות עם העומס הרגשי, הנפשי והכלכלי ונבע מתוך מצוקה ותחושת ייאוש.** כגורמי סיכון מנה שירות המבחן את קשייו של הנאשם בנפרדות ותלות גבוהה באשתו, כשמצבה הרפואי המורכב מגביר את הלחץ שחווה, קשייו הכלכליים, קשייו להיעזר בגורמי תמיכה כמו גם להציב לעצמו גבול מול פיתוי כספי. כגורמי סיכוי לשיקום מנה שירות המבחן את מאמציו והשקעתו בתא המשפחתי ובעסקיו, נטילת אחריות על ביצוע העבירה, ביטוי חרטה, עמידתו בתנאים המגבילים וההערכה שמעצרו הווה עבורו גבול ברור, היעדר עבר פלילי וההתרשמות שאינו מאופיין בדפוסים עברייניים, היעדר צריכת חומרים, ויכולתו להתבונן באופן ביקורתי על בחירותיו ולהיעזר כיום בבני משפחתו. **להערכת שירות המבחן כיום פחת באופן משמעותי הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבול, לא רק נוכח המחירים המשמעותיים הכרוכים בהתנהגותו, אלא נוכח הכרה פנימית בחומרת בחירתו.**

לנוכח הנסיבות המורכבות במצבו ובכללן משבר משפחתי כשברקע מצבה הרפואי של אשתו וההידרדרות במצבה, החשיבות שהיה לצידה ולצד בנותיהן המתבגרות של בני הזוג, הנמצאות ללא הוריהן בניגריה וכן לנוכח ההתרשמות שאינו מאופיין בדפוסים שימושיים בחומרים והיותו נעדר עבר פלילי, **המליץ שירות המבחן להימנע מהשתת עונש מאסר לריצוי בפועל, אלא להטיל על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות** וזאת לצד צו מבחן.

ראיות לעונש

5. **גב' אלונה כריס קאנו, אשת הנאשם -** היא נמצאת עם הנאשם כ-25 שנים, נשואים במסירות, באהבה, עובדים קשה, והורים לשתי בנות נפלאות. הנאשם אב נהדר, אדם שעובד קשה מאוד במסירות גדולה, תמיד

לומד ומסתכל קדימה. הוא חונך במשפחה מכובדת בניגריה, בחינוך נוקשה ובעבודה קשה. הוא אדם שבכל מעשיו, משפחתו והסובבים אותו נמצאים בראש מעייניו. עוזר לזולת, גם כשאין לו. הציל בחייו שני אנשים. היא חלתה במחלת הסרטן בשנת 2009. בשנתיים האחרונות חלה הידרדרות קשה ומהירה במצבה, הייתה זקוקה לניתוח, והנאשם היה עמה 24 שעות ביממה 7 ימים בשבוע במסירות רבה. היא סבלה מכאבים קשים. מצבה הקשה החזיר את הנאשם למקומות חשוכים של מות אחיו והוא אמר שהיה רוצה למות כדי שהיא תחיה. כשהרופאה הודיעה להם שנתה לה פחות משנה לחיות, הייתה חייבת לשוב לישראל לקבלת טיפול. בהתחלה הם יכלו לעמוד בכך, אך בהמשך הנאשם התקשה מאוד. הוא עשה מעשה כושל של רגע, שלעולם לא יחזור עליו. היא חשה אכזבה רבה, ומודה לאל שהנאשם נתפס שכן הוא יכול היה למות מהמעשה, ואז בנותיהם היו נותרות יתומות משני הורים. היא שמחה שהסמים נתפסו ולא הגיעו לחברה. הנאשם אדם סגור מאוד, לא שיתף באף קושי ולכן לא יכלו לעזור לו. המחשבה שלו הייתה שיעשה מעשה אחד וכך יוכל למנוע את מותה. מבקשת חמלה, לאור מצבה הרפואי זקוקה לבעלה לצדה, אף שמבינה שעליו לשלם על המעשה שעשה.

הוגשה אסופת מסמכים רפואיים בנוגע למצבה הרפואי הקשה של אשתו (נ/1).

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד הינד נבולסי, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים וגם נזקים עקיפים כתוצאה מביצוע עבירות, כדי לממן את רכישתם. בתי המשפט הדגישו את החומרה שיש לנקוט כלפי כלל המעורבים בשרשרת הפצת הסם, לרבות בלדרי הסמים, שאינם נמצאים בראש ההיררכיה. מדובר במי שמתפתים לבצע את העבירות לשם עשיית רווח כלכלי קל. לבית המשפט חלק משמעותי במיגור תופעת יבוא הסמים לארץ, בדרך של השתתפות עונשים חמורים על כל מי שנמצא בשרשרת הפצת הסם. מדובר בייבוא של סם מסוג קוקאין, והנאשם היה אמור לקבל תמורה של \$ 10,000 עבור הייבוא. המאשימה עתרה למתחם עונש ראוי הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל. ביחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, מצב שאינו חריג כשמדובר בבלדרי סמים. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה והביע חרטה. קיימות נסיבות קשות כפי שעלה מדברי רעיתו. מובן שהם עוברים תקופה לא קלה, ואולם אין בשיקול זה בלבד כדי לאפשר חריגה ממתחם העונש, שכן ניתן לחרוג מהמתחם רק מטעמי שיקום. אין במקרה זה הליך שיקומי שמצדיק חריגה מהמתחם באופן כה משמעותי כפי שהמליץ שירות המבחן. המאשימה עתרה למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם, קרוב ל-3 שנות מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס. מדובר בעבירת סמים שבוצעה למטרת רווח כספי קל, ועל אף הנסיבות שהיו ברקע לביצוע העבירה, יש להטיל על הנאשם קנס משמעותי.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד רפי ליטן, אין לקבל את עתירת המאשימה לעונש של 3 שנות מאסר, שכן המאשימה עצמה חורגת ממתחמי ענישה שאותם היא דורשת, כשמדובר בהסדרי טיעון. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ (מח' מר') 11608-07-16 **מדינת ישראל נ' היימפלד** (6.1.19), שם המאשימה עתרה במסגרת הסדר טיעון לעונש של 15 חודשי מאסר לנאשם שייבא 13,000 טבליות אקסטזי. באותו מקרה הנאשם ניהל הוכחות, ובתום ההוכחות נערך הסדר טיעון והעבירה תוקנה לסיוע. טענת המאשימה שלא ניתן לחרוג ממתחם העונש מפני שהנאשם לא עבר הליך שיקום חותרת תחת הצדק, שכן מדובר באדם נורמטיבי אשר לא נזקק להליך שיקומי. הוא שיקם וטיפל בעצמו. הנאשם הודה מיד כשנתפס, הודה בבית המשפט, ללא הסדר טיעון, הכיר בטעותו, ביקש מחילה, ומוכן לשאת בעונש. אילו אם היה נוהג כעבריון, ומנהל הליך הוכחות, המאשימה הייתה מגיעה עמו להסדר טיעון מקל. העובדה שמדובר באדם שמנהל אורח חיים נורמטיבי עד גיל 50, ומודה מיד בעבירה, אינה צריכה לשמש לרעתו. אשת הנאשם העידה על מצבה, תארה משפחה נורמטיבית, ואם הנאשם ידון למאסר לתקופה ממושכת, בנותיהם יותרו ללא כל הורה לצדן. אדם צריך להגיע למצב נואש כדי לבלוע כמות כזו של קוקאין ולסכן את חייו. הנאשם ראה את אשתו עומדת למות ונקלע למשבר שהוביל

למעשה חד פעמי. יש לאמץ את המלצת שירות המבחן לעבודות שירות. מדובר במקרה נדיר ומיוחד שמלמד על נאשיות ולא עד דרך חיים. הנאשם מבקש לפצות על המעשה שביצע, כדי שיוכל להימצא עם בנותיו.

8. הנאשם הביע צער על מעשיו, אינו מחפש תירוצים, לעולם לא יחזור על מעשיו ולמד מכך. היה אדם סגור מאוד, לא ידע להתמודד והלך על כל הקופה. הוא יודע שעשה מעשה נורא ומבקש רחמים עבור משפחתו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

9. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.

במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הוא הגנה על הציבור מפני הנזקים הנלווים לשימוש בסמים מסוכנים. נזקי הסמים כוללים נזקים ישירים למכורים לסמים, אשר פעמים רבות נופלים כנטל על החברה, ונזקים עקיפים שנגרמים כתוצאה מביצוע עבירות על ידי המכורים כדי לממן את רכישתם.

רבות נכתב על אודות נזקי הסמים והעבירות הנלוות לייבוא הסמים. בית המשפט העליון חזר והדגיש את החומרה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם, לרבות כלפי בלדרי סמים אשר אינם ניצבים בראש ההיררכיה, ואשר מתפתים להצעות מפתות לרווחים קלים. מערכת הפצת הסמים נסמכת בחלקה על בלדרים אשר מייבאים את הסמים לישראל, ואותם בלדרים מהווים חוליה משמעותית בייבוא הסמים לישראל. לפיכך, אין מנוס אלא להחמיר גם בעונשם של הבלדרים כדי להיאבק בתופעת יבוא הסמים הקשים לישראל.

בית המשפט העליון קבע את הדברים הבאים בעניין מדיניות הענישה בעבירות יבוא סמים באמצעות בלדרים בע"פ 7044/11 **עבד נ' מדינת ישראל** (17.6.12):

"על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה משמעותית כלפי כל המעורבים בשרשרת הפצת הסמים, שכן רק בדרך זו ניתן יהיה לפעול למיגור התופעה. על אף העובדה כי המערערים שימשו בבלדרים, ולא עמדו בראש שרשרת הפצת הסם - הרי שהשיטה העומדת במרכז התופעה נשענת, במידה רבה, על נכונותם של המערערים ושכמותם לבצע את העבירות האמורות... מכאן עולה שמאבק בתופעת ההסתננות וייבוא הסמים לתחומי המדינה מחייב הרתעה אפקטיבית של כלל השותפים... וזאת באמצעות ענישה משמעותית שתאייץ את כדאיות ביצוע המעשים האסורים".

10. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא **ברף בינוני**. נוכח סוג הסם -קוקאין - שהוא מהקשים שבסמים, ולנוכח כמות הסם שאותה יבא הנאשם - כ-1 ק"ג - שהיא ברף בינוני באופן יחסי לתיקים מסוג זה.

בכל הנוגע להשפעותיו הקשות של סם הקוקאין, קבע כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.12) את הדברים הבאים:

"הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו. על פי רוב, לאחר נטילת הסם חווה המשתמש תחושה חזקה של אופוריה. לאחר האופוריה מגיעה ההתרסקות, שמתאפיינת בתשישות, שינה, דיכאון ממושך - וצורך עז להשיג מנת סם נוספת. נמצא גם שהמוח מסתגל במהירות לאפקט האופוריה, וכתוצאה מכך המשתמש צורך כמויות הולכות וגדלות מהסם. הגדלת מנת הסם מעצימה את הפגיעה שנגרמת למשתמש ובכלל זאת פרנויה, פאניקה ושיבוש בפעילות החשמלית של הלב עד כדי פוטנציאל להתקף או לדום לב... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה

לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

11. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלעבירה קדם תכנון. הנאשם סיכם עם אחר שיעביר קוקאין לישראל, תמורת \$ 10,000. בהמשך טס מניגריה לישראל דרך אדיס אבבה, שם בלע את הסם כשהוא מחולק ועטוף בניילון לשם הבאתו לישראל. הנאשם אמנם מילא תפקיד של בלדר בלבד - הוא אינו המשלח ואינו סוחר הסמים שעתיד היה לקבל את הסמים ולהפיצם בישראל - אולם בתיקים מסוג זה, חלקם של הבלדרים הוא משמעותי וחיוני לביצוע העבירה. הבלדרים נמצאים אמנם במקום נמוך בהיררכיית העבריינות המייבאת את הסם לישראל, אך מהווים חוליה משמעותית בשרשרת ייבוא הסם. הנזק שצפוי היה להיגרם מהעבירה הוא רב, לנוכח סוג הסם (קוקאין) וכמותו (כ-1 ק"ג). אלמלא נתפס הסם על ידי המשטרה, הרי שהיה נכנס לישראל ומופץ ברחובותיה, וכתוצאה מכך היה עלול להיגרם נזק רב, כיוון שסמים מסוג זה, הם מחוללי פשיעה. הנאשם ביצע את העבירה למטרה כספית, וזאת הגם שהתמורה אשר היה אמור לקבל עבור ביצוע העבירה הייתה לצורך התמודדות עם מצב משברי משפחתי-רפואי.

12. בפסיקה נקבע לא אחת כי לאור החומרה הרבה המגולמת בעבירות שתכליתן החדרת סמים לתוך מדינת ישראל, ובפרט כאשר מדובר בסם מסוג קוקאין שהוא מהקשים שבסמים, ענישה משמעותית היא הכרחית. בעבירות אלה גובר האינטרס החברתי על פני הנסיבות האישיות של מבצע העבירה, וזאת אף במקרים שבהם קיימות נסיבות אישיות קשות אשר הובילו לביצוע העבירה (ראו דברי כב' המשנה לנשיאה, ח' מלצר בע"פ 6886/17 **מרסל נ' מדינת ישראל** [24.4.18]).

בכל הנוגע לשיקולים המרכזיים שיש לשקול בעבירות של ייבוא סמים לישראל, יפים דברי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 6548/17 **לבדב נ' מדינת ישראל** (30.1.18):

"כמובן, יש מקום לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של המערער לקולא, אך הדגש בגזירת העונש בנסיבות העניין יושם על המעשה. עבירות הסמים הפכו לפגע ופשו בכל פינה בחברה, תוך חציית קבוצות באוכלוסייה. המחיר כבד לכולם. בית המשפט חייב לתרום את חלקו למיגור תופעה זו. בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של עבריין סמים, עליו לתת את הדעת לפרטי העבירה, לרבות סוג הסם, כמות הסם ותפקיד הנאשם המסוים כחוליה בשרשרת הפצת הסם".

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 4008/11 **גוארדיה נ' מדינת ישראל** (6.3.12), נדחו ערעורים של נאשמים, גבר ואישה אזרחי בוליביה, אשר נשאו בגופם סם מסוג קוקאין. הנאשמת נשאה סם **במשקל שלמעלה מ-800 גרם** והנאשם במשקל של **1 ק"ג**. הנאשמת אם לארבעה ילדים החיים בארץ מוצאה בעוני. הנאשם אף הוא אב לשלושה ילדים וסובל מחרפת רעב בארץ מוצאו. הנאשמת נדונה ל- **45 חודשי מאסר בפועל** ואילו הנאשם ל- **55 חודשי מאסר בפועל**.

ב. בע"פ 3249/12 **משה נ' מדינת ישראל** (13.5.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בייבוא סם מסוג קוקאין. הנאשם שב ארצה מחו"ל כשעל גופו ובתוך גופו נמצאו כ- **879 גרם**

קוקאין. לנאשם נסיבות משפחתיות וכן קושי נפשי. לחובתו הרשעות קודמות ואולם הוא הצליח להשתקם טרם ביצוע העבירות. נדון ל-4 שנות מאסר בפועל.

ג. בע"פ 5813/14 **Pedraza** נ' **מדינת ישראל** (13.7.15), נדחה ערעורו של נאשמת אשר הורשעה בייבוא סם. הנאשמת הגיעה ארצה כשעל גופה מוטמן סם מסוג קוקאין במשקל של **660 גרם**. נקבע **מתחם עונש הנע בין 24 ל-55 חודשי מאסר בפועל**. לנאשמת נסיבות חיים קשות. נידונה לעונש של **45 חודשי מאסר**.

ד. בע"פ 3625/11 **פלונית נ' מדינת ישראל** (6.11.12), נדחה ערעורם של נאשמים, גבר ואשה, אשר הורשעו בייבוא סם מסוכן. הנאשמת אזרחית ארגנטינה טסה ממדריד לישראל בדרכה מבוליביה כשהיא נושאת בגופה סם מסוג קוקאין במשקל של **975 גרם**. הנאשמת יתומה, עברה טיפולי הפריה קשים שלא צלחו, מטה לחמה נשבר והיא הגיעה לכדי מצוקה קשה וסובלת מבעיות רפואיות. **נידונה ל-45 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 904/11 **הרדיה נ' מדינת ישראל** (11.7.11) נדחה ערעורה של נאשמת אשר הורשעה ביבוא סם והחזקת סם. הנאשמת ואחר שהם אזרחי בוליביה, הגיעו לישראל כשהם נושאים בגופם מארזים שהכילו סם מסוג קוקאין במשקל כולל של **1.5 ק"ג**. הנאשמת אם לשתי בנות, בעלה נפטר במהלך משפט, בעקבות מאסרה הדרדר מצב בריאותה, ומשפחתה נקלעה למצוקה כלכלית. **נדונה ל-45 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 1428/18 **עאבד נ' מדינת ישראל** (3.6.19) הקל בית המשפט העליון בעונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירה של ייבוא סם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשם טס לפרו שם קיבל ביחד עם אחרים סם מסוג קוקאין. הנאשם בלע 35 אריזות של סם, מבלי שידע את סוג הסם. בגופו של הנאשם נתפס הסם במשקל של **785 גרם**. נאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על **44 חודשי מאסר בפועל** (חלף 54 חודשים).

ז. בע"פ 2518/16 **יצחקי נ' מדינת ישראל** (25.12.16) התקבל ערעור נאשם אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של ייבוא סם מסוכן וקשירת קשר, בכך שאחר ארגן משלוח חבילה ובה **710 גרם של קוקאין** נוזלי מברזיל לסניף דואר בארץ. המערער הגיע לסניף הדואר, קיבל את החבילה לידי, ונעצר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם שבין 3.5 ל-5.5 שנות מאסר והשית על הנאשם, ללא עבר פלילי, 42 חודשי מאסר. בית-המשפט העליון התייחס לפוטנציאל השיקומי ולאחידות הענישה, והעמיד את עונשו על **30 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' חי') 56230-11-15 **מדינת ישראל נ' טימיס** (28.6.16), הורשעה נאשמת, אזרחית ספרד בעבירות של ייבוא סם והחזקת סם שלא לשימוש עצמי. הנאשמת ונאשם נוסף ייבאו בתוך גופם סם מסוג קוקאין במשקל כולל של **1.013 ק"ג**. בית המשפט קבע מתחם עונש בין **3 ל-5 שנות מאסר**. נדונה ל-**3.5 שנות מאסר בפועל**.

ט. בת"פ (מח' מר') 54648-02-17 **מדינת ישראל נ' גוברה** (27.5.18), הורשעה נאשמת, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת ייבוא סם. הנאשמת אזרחית קוסטה ריקה, נחתה בישראל כשבמזוודתה סם מסוג קוקאין במשקל של **991.1 גרם**. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 2.5 ל-5 שנות מאסר בפועל**. הנאשמת ללא עבר פלילי, סובלת מבעיות רפואיות שונות וניהלה אורח חיים נורמטיבית כסטודנטית בארץ מוצאה. הנאשמת נדונה לעונש של **42 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

י. בת"פ (מח' מר') 17404-07-18 **מדינת ישראל נ' רובוסטל** (12.3.19) הורשעו נאשם

ונאשמת על פי הודאתם בעבירה של יבוא סם. הנאשמים, אזרחי ברזיל, הגיעו בטיסה לישראל כשהם נושאים על גופם סם מסוג קוקאין. כל אחד מהם ייבא סם במשקל של **250 גרם**. נקבע מתחם בין **24 ל-48 חודשי מאסר**. נדונו ל-**27 חודשי מאסר בפועל**.

יא. בת"פ (מח' מר') 376-10-16 **מדינת ישראל נ' אזרן** (1.2.18), הורשעה נאשמת על פי הודאתה בעבירה של יבוא סם מסוכן. הנאשמת ואחיה קשרו קשר לייבא סם מסוג קוקאין מבלגיה לישראל. בהמשך לכך נשלחה מבלגיה חבילה המכילה סם קוקאין במשקל של **951 גרם** והנאשמת נטלה אותה לידיה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 22 ל-48 חודשי מאסר בפועל**. הנאשמת ללא עבר פלילי ומטופלת בילדים. נדונה לעונש של **22 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

14. עיינתי בת"פ (מח' מר') 11608-07-16 **מדינת ישראל נ' היימפלד** (6.1.19) שאליו הפנה ב"כ הנאשם בטיעוניו, ואולם סבורני כי לא ניתן לגזור ממנו גזירה שווה למקרה דנן. באותו ענין הנאשם הורשע בעבירה של **סיוע** לייבוא סם מסוכן מסוג MDMA, ולא בביצוע עיקרי של העבירה - על אף שהיה בלדר. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל, וחרג לקולה מהמתחם, לאור הליך שיקום יוצא דופן שעבר הנאשם, לעונש של 6 חודשי עבודות שירות. העובדה שבאותה פרשה הגיעה המאשימה להסדר טיעון מקל עם הנאשם, אינה מצדיקה הקלה דומה במקרה דנן.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי **מתחם העונש ההולם** הוא החל **30 ועד 60 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית.

סוגיית החריגה מהמתחם והעונש המתאים לנאשם

16. במקרה דנן, קיימות נסיבות ייחודיות וחריגות, ובכללן מצבה הרפואי הקשה של אשת הנאשם והמשבר המשפחתי הנלווה למצבה וחלילה אף למותה, ההופכות את עונש המאסר לבעל השלכות משמעותיות על הנאשם ובני משפחתו, באופן שעולה לכדי שיקולי צדק לחריגה מסוימת ממתחם העונש. בענין זה יש לתת את הדעת שהנאשם ללא כל מעורבות פלילית בעברו, כשלהתרשמות שירות המבחן אינו מאופיין בדפוסים עברייניים או התמכרותיים, כשביצוע העבירה היה על רקע קושי בהתמודדות עם עומס רגשי והכלכלי. כן התרשם שירות המבחן שהנאשם מסוגל כיום להתבונן באופן ביקורתי על בחירותיו ונעזר בבני משפחתו, ובכך פחת משמעותית הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבול מצדו, לא רק נוכח המחירים המשמעותיים הנגזרים התנהגותו, אלא נוכח הכרה פנימית בחומרת בחירתו. אמנם, הנאשם לא עבר הליך טיפולי משמעותי, ואולם ניתן לקבוע בעניינו שקיים סיכוי סביר שהשתקם במובן שהסיכון שיבצע עבירות נוספות פחת באופן משמעותי.

סעיף 40ד' מאפשר חריגה ממתחם העונש במקרה בו קיים סיכוי של ממש שהנאשם השתקם. הפסיקה קבעה שנדרש "שילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפול מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על 'סיכוי של ממש לשיקום'" (ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** [18.4.18]). אמנם הנאשם לא שולב בהליך טיפולי משמעותי מעבר לשיחות פרטניות, בהן עלו תכנים משמעותיים, אולם נראה שהנאשם מבטא הבנה לבחירותיו הבעייתיות, חרטה עמוקה וכנה, והסיכון להישנות ביצוע עבירות נמוך.

סבורני שהשילוב של הסיכון הנמוך להישנות ביצוע עבירות ונסיבות המשבריות החריגות בשל מצבה הבריאותי הקשה עד מאוד של רעייתו, מאפשרים חריגה מסוימת ממתחם העונש ההולם, ואולם לא עד לכדי הימנעות מענישה הכוללת מאסר משמעותי מאחורי סורג ובריש, כהמלצת שירות המבחן.

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר באדם כבן 48, נשוי ואב לשתי בנות מתבגרות הנמצאות כיום בניגריה. הנאשם סועד את אשתו הסובלת ממחלת הסרטן ונמצאת במצב רפואי קשה. מובן שעונש מאסר ממושך יקשה באופן משמעותי על הנאשם ועל רעייתו ובנותיו, נוכח השלב המתקדם של מחלת אשתו, הצורך לסייע לה ולבנותיו והתמודדות הצפויה של המשפחה עם השלכות המחלה. הנאשם הודה ונטל אחריות לביצוע העבירה בהזדמנות הראשונה. הוא מצליח לבחון באופן ביקורתי את בחירותיו ואת קשייו בהתמודדות מקדמת עם בעיותיו טרם ביצוע העבירה. לנוכח קשיי שפה, הנאשם לא שולב בקבוצה טיפולית לעצורי בית או קבוצה ייעודית אחרת, אך נערכו עמו שיחות פרטיות ומפגשים פרטניים עם עו"ס מלווה מטעם הפיקוח האלקטרוני. בשיחות עמו דיבר בפתיחות על נושאים משמעותיים ועמוקים. הנאשם תפקד לאורך חייו באופן יציב ונורמטיבי והתנהגותו בעבירה אינה מאפיינת את אורחות חייו ועמדותיו. לנסיבות חייו המתוארות, השפעה על ביצוע העבירה לנוכח קשייו בהתמודדות עם המשבר הרגשי, המשפחתי והכלכלי, כשפעל מתוך תחושת ייאוש וחרדה עמה התקשה להתמודד. הנאשם נעדר עבר פלילי.

כמו כן נתתי דעתי לתקופה המעצר שבה שהה הנאשם למשך חודשיים ימים ולתקופה בה שהה בפיקוח אלקטרוני למשך כחודשיים וחצי.

18. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל החורג במידה מסוימת ממתחם העונש, אך לא עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית. זאת בנוסף לעונש מאסר מותנה ולקנס כספי אשר נועד לבטא ענישה כלכלית בגין הרווח שביקש הנאשם לגרוף לכיסו, ותוך התחשבות אף במצבו הכלכלי.

לנוכח מצבה הבריאותי של אשת הנאשם, סבורני כי יש לאפשר לנאשם תקופת התארגנות ארוכה מהמקובל לשם התייצבות למאסר.

סוף דבר

19. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **24 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו מיום 30.6.19 עד 22.8.19.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר הדירים ביום 7.7.20 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, כל עבירת סמים מסוג פשע.

ג. קנס כספי בסך של 6,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 1.1.21. אם לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מיידי.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט אייר תש"פ, 13 מאי 2020, בנוכחות הצדדים.